

EL FENOMEN NIMBY EN RELACIÓ A L' EQUIPAMENT DE PARDINYES

Aquestes darreres setmanes hem sentit informacions i hem llegit escrits referits a la posició dels veïns del barri de Pardinyes, preocupats per la proposta municipal d'instal·lar un nou equipament residencial d'atenció a les persones sense llar i temporers en un terreny del carrer Josep Pallach. Des del Col·legi d'Educadores i Educadors Socials de Catalunya, així com des de la recent creada Plataforma Pardinyes per la dignitat es feien ressò, amb preocupació, del to que adquirien les discrepàncies d'una part del barri, adoptant un marcat caràcter denigrant i de refús cap a determinats col·lectius presents en la nostra comunitat.

Valgui des d'aquí que, com a **Delegació a Lleida del Col·legi de Treball Social de Catalunya**, ens sumem a dita preocupació i denunciem els discursos discriminatoris que s'hagin pogut produir per una part dels veïns del barri. Creiem que Lleida ha de tenir la mirada posada en respectar, acollir i tractar amb la mateixa dignitat a totes i tots els seus conciutadans, però més si hi cap a aquelles i aquells que es troben amb majors dificultats i en estat de precarietat.

La situació que estem vivint es correspon amb el que des de les ciències socials s'ha denominat fenomen Nimby (per les sigles de: not in my back yard; no en el meu pati del darrera). Aquest fenomen es defineix com la resistència que provoquen entre la població certes instal·lacions que, tot i considerades útils i fins i tot necessàries, són percebudes com una amenaça o que van associades a diferents factors de risc. No és aquest el lloc per estendre'ns en dissertacions de fons, però si que ens volem centrar en la reflexió sobre un aspecte que considerem clau en aquest afer i que igualment és extensible a moltes altres situacions vigents en la nostra ciutat. Ens referim concretament a la participació ciutadana.

La participació és un tema candent i intrínsecament lligat a l'exercici de la política, en especial a la municipal, per ser la més propera al ciutadà i la que ha de gestionar els afers més domèstics. També és cert que l'exercici de la participació no sempre és fàcil, ni per als actors que l'haurien de fer real de la forma més democràtica possible, ni per a la població que no sempre respon a les crides d'allò que hauria de ser de la seva incumbència. Tanmateix, cal ser escrupolosament amatents a tots els passos que procuren i garanteixen una participació ciutadana plena, des del primer esglau que és la socialització de la informació disponible fins a la cogestió, passant per les múltiples formes possibles de consulta popular i codecisió.

En definitiva, hi ha moltes tècniques destinades a apropar l'administració a la ciutadania. No obstant, l'evidència empírica demostra que cap d'elles ha resultat efectiva sense un previ canvi de mentalitat a l'hora d'afrontar el paradigma de la nova governança. La realitat social ens demostra que ja no es pot administrar el ciutadà sense abans persuadir-lo i fer-lo partícip del procés de presa de decisions. Avançar cap aquesta mentalitat ja no és una opció interessant a ulls dels governants, sinó que passa a ser una necessitat de tots els agents de l'administració pública, tant en el seu perfil tècnic com polític.

Sortosament a Lleida tenim un ric entramat social de projecció comunitària: Associacions de veïns, culturals, comercials, múltiples entitats d'acció social, Coordinadora d'ONGD i a MS, la Universitat de Lleida, les Organitzacions sindicals i els Col·legis professionals entre altres..

També disposem d'una eina molt valuosa, per aquest tipus de situacions que és el Consell de Benestar i Acció social de Lleida. En ell hi són representades totes les organitzacions citades més amunt i moltes altres. Convenientment organitzat, aquest Consell podria ser una plataforma molt idònia per deliberar determinats conflictes com aquest que involucren a tota la ciutat.

Si, com sembla, tenim un problema (tots, no sols els que decideixen) per què no plantejar les diferents opcions amb transparència des del principi? Posem sobre la taula el problema i las alternatives i invitem a tots els que presumiblement puguin estar implicats a que participin en el debat. Un bon procés participatiu i transparent pot suposar la transformació d'actituds insolidàries.

Des del nostre col·legi sempre hi haurà la mà estesa per col·laborar i buscar sortides de diàleg i mediació, sempre pensant en la inclusió, el respecte i dignitat de totes les nostres conciutadanes i conciutadans.